

ἦν μή ποτε στρέψασα πάλλενκον δέρην 30
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώζη φίλον
 καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦς' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο 35
 οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός.
 στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὄρωσ' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύσῃ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγῶδα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν 40
 μὴ θηκτὸν ὥσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
 [σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ', ἔν' ἔστρωται λέχος,]
 ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνη,
 κἄπειτα μείζω ξυμφορὰν λάβῃ τινά·
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν 45
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ἄσεται.
 ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπανυμένοι
 στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγους' ἐρημίαν 50
 ἔστηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
 πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;

ΤΡΟΦΟΣ.

τέκνων ὄπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
 χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν 55
 κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
 ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνοσ
 ὥσθ' ἔμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανᾶ
 λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡΟΦΟΣ.

ξηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κούδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·